

stand, men jeg vil dog minde om, at paa Finansloven for 1891—92, hvor der blev fremsat Begæring om en Bevilling af 350,000 Kr. til Udvidelse af Viborg Station, er der udtrykkelig i Motiverne til denne Post tilføjet „eller eventuelt til dens Flytning“. Altsaa, Regeringen var den Gang vel vidende om, at Spørgsmaalet om Flytningen var rejst. Det var allerede den Gang, altsaa i Efteraaret 1890, rejst fra Viborg Byraads Side, men det var fuldstændig forklarligt og efter min Mening rigtigt, at Ministeriet indtog den Stilling, det gjorde, idet Spørgsmaalet om Flytningens Mulighed og Befølselighed ikke var underløst. Da der nu i Sessjonen 1890—91 viste sig at være nogen Uklarhed til Stede og til Dels en forfælselig Opfatning i Rigsdagens to Afdelinger, var det vistnok fremdeles fuldstændig i sin Orden, at den nieget ærede Minister erklærede, at han vilde lade Spørgsmaalet undersøge nærmere inden næste Sessjon, og i høj Grad maa det vistnok paastømmes fra deres Side, som ere Venner af hele Jærnbaneagen ovre i Viborg, at Ministeren forelagde Sagen i et separat Lovforslag og ikke lod den komme ind paa Finansloven. Han gif ud fra, at det paa den Maade skulde lykkes at faa Sagen ført hurtig igennem, dette Haab glippede vel, men derfor bliver det ligesuldt paafønselsværdigt, at Ministeren gjorde sit til, at Sagen kunde føres igennem. Jeg skal fremdeles tilføje, at vi fandt det helt naturligt og korrekt, saaledes som Udtalelserne faldt i Landstinget og i Folketinget i den foregaaende Sessjon, at Ministeren da, naar han gennem den foretagne Undersøgelse var kommen til det Resultat, at Flytningen vilde koste, som man den Gang antog, mellem halvhjerte og 400,000 Kr. mere end Udvidelsen af Stationen paa dens nærværende Plads, affattede sit Forslag overensstemmende dermed og kun foreslog en Udvidelse, bemærkende, at det forekom ham, at denne Merudgift af 400,000 Kr. var for stor. Nu har det imidlertid stillet sig saaledes, at denne Merudgift under den fortsatte Behandling er svundet meget betydelig ind, og nu for Djeblicket staa vi jo ved disse 208,000 Kr., thi det er i Virkeligheden Tallet. Lad os holde Udgifterne til Ekspropriation o. s. v. udenfor, derom er der udtalt, hvad jeg anser for fornødent i Udvalgets Betænkning. Det er en meget vanskelig Ting at komme ind paa en Beregning af disse. Jeg har dog udtalt paa Udvalgets Begne, at jeg, medens de ere beregnede meget rundelig med Hensyn til Flytningen, tror, at de ere beregnede alt for lavt, for saa vidt der

ikke bliver Spørgsmaal om nogen Flytning. Ja, jeg tror, at vi kunne lade dette ligge, og det er altsaa i Virkeligheden en Merudgift af 208,000 Kr., der er Tale om. Nu anerkender jeg fremdeles, at det er ganske naturligt, saaledes som Sagen gif i forrige Samling, at Ministeren da i Aar siger: Landstinget og Folketinget kunne ikke blive enige, det er en Fortsættelse af Striden, der paa en Maade finder Sted i denne Samling, Regeringen har ikke fundet nogen Anledning til at tage Parti i denne Sag mellem Rigsdagens to Afdelinger, men stiller sig velvillig lige over for det Resultat, hvortil man maatte naa at komme i skøn Enighed.

Bed Siden af denne min fulde Anerkendelse af Ministerens Optraeden i denne Sag i det hele maa jeg dog imidlertid nok tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning. Det forekommer mig, at den højtærede Minister noget stærkt, alt for stærkt efter min Mening, betoner Regeringens eller Statsbanernes Interesse i Modsætning til de lokale Interesser. Derjom en Flytning af Stationen alene havde sin Betydning for Viborg Bys Indbyggere eller for Indbyggerne i de tilstødende Dele af Viborg Amtskreds, saa kunde man ganske vist tale om lokale Interesser, og saa vilde jeg for mit Vedkommende sige, at det var i alt Fald et meget stort Offer, man bragte disse lokale Interesser, naar man vilde give disse 200,000 Kr. ud for at skaffe dem bekvemme Jærnbaneforhold. Men det forekommer mig, at Sagen stiller sig noget anderledes, hvis der ovenhovedet er noget begrundet i, hvad jeg har tilladt mig at fremhæve, at Spørgsmaalet i alt Fald kan faa og i en ikke fjern Fremtid rimeligvis vil faa en større Betydning, nemlig naar der bliver Tale om Udvidelse af det hele Jærnbaneanet. I det Djeblit Aalestrup—Viborg Banen paa en eller anden Maade kommer til at finde Tilslutning i sydvestlig Retning, saaledes at der her bliver Tale om en gennemgaaende Traaft ved Siden af den, der allerede nu finder Sted fra Aarhus—Viborg over Skive til Th, da tror jeg ogsaa, at saa maa det erkendes, at det bliver mere end en lokal Interesse at faa Forholdene ordnede saa godt som muligt. Og vist er det jo dog i alt Fald, at hvis Udviklingen skulde føre dertil, at det om kortere eller længere Tid maa anses for at være nødvendigt at foretage en større Udvidelse, og den i Virkeligheden ikke kan gennemføres uden en Flytning, for at man kan fyldestgøre de Krav, som da ville blive stillede til bedre Forhold ovre ved Viborg, saa vil det vise sig, at det er ikke en lokal Interesse, men det er i Virkelig-